

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dept.

0033 OSLO

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	
021 2351 - 73	
DATO -7 MARS 2003	
AN	EKSP
501V	

Deres ref.:

Vår ref.:
03/19-3 331

Dato:
5. mars 2003

Uttalelse i høringssak om forslag til endringer i industrikonsesjonsloven og vassdragsreguleringsloven

Det vises til "Høringssak – endringer i industrikonsesjonsloven og vassdragsreguleringsloven" som ble sendt ut på høring 29. november 2002. Her varsles det endringer i bestemmelsene om tidsbegrensning av konsesjoner og hjemfall, forkjøpsrett og fortrinnsrett for henholdsvis staten, fylkeskommuner og kommuner, og bestemmelsene om minstegrensen for konsesjonsplikt.

I Østfold Energi, i administrasjon og blant eiere, har forslaget blitt møtt med klare motforestillinger. Selv om vi ikke er høringsinstans i denne sak har vi derfor funnet det betimelig å gi vårt syn på saken. Med henvisning til Olje- og energidepartementets pressemelding av 10. februar d.å., håper vi dessuten vår uttalelse kan være et nyttig bidrag for det bredt sammensatte offentlige utvalg som i meldingen varsles nedsatt.

1. Innledning

Olje- og energidepartementet foreslår i høringsbrev av 29. november 2002 å innføre såkalt eiernøytralt hjemfall. Det vil si at alle konsesjonærer pålegges hjemfall etter samme vilkår. Ifølge departementet vil dette styrke myndighetenes langsiktige handlingsrom med hensyn til ressursforvaltning, eierskap og offentlige inntekter. Samtidig, hevder Olje- og energiminister Einar Steensnæs, vil dette legge forholdene til rette for "økt effektivitet og verdiskapning" i kraftsektoren. Vi har forståelse for førstnevnte beveggrunner og argumentasjon, men mener bestemt at forslaget i nåværende form ikke representerer et bidrag til økt effektivitet og verdiskapning. Forslaget vil føre til lavere verdsettelse for selskaper som planlegger salg, og representerer således en forringelse av verdier for eierne. Det må i denne sammenhengen understrekes at verdireduksjonen ikke bare skjer i form av redusert nåverdi av estimert kontantstrøm. Ved hjemfall vil staten overta kraftproduksjonen, mens selskapet blir sittende igjen med gjeld og forpliktelser. For å tilpasse seg denne situasjonen må selskapet følgelig foreta disposisjoner frem mot hjemfall som gjør at investeringsevnen blir vesentlig svekket. Insentivene og mulighetene for vedlikehold og nyinvesteringer blir følgelig revet vekk, og den samfunnsøkonomiske effekten av dette er klart negativ.

Østfold Energi Produksjon AS

Postadresse:
Postboks 17, N-1701 Sarpsborg
Internett: www.ostfoldenergi.no
E-post: produksjon@ostfoldenergi.no

Besøksadresse:
Glengsgata 19
Telefon: 815 44 499
Telefaks: 69 11 25 25

Bankgiro:
8200.06.53361
FNR:
NO 879 904 412 MVA

Tilbakeslag

Kraftnæringen har vært i en ekspansiv utvikling etter liberaliseringen på 90-tallet. En videre dynamisk utvikling forutsetter et mangfoldig og kompetent eiermiljø, samt en diversifisert utvikling av selskapene og dets tjenester. Østfold Energi mener økonomiske og strukturelle konsekvenser er for dårlig belyst i forslaget fra Olje- og energidepartementet. Forslaget må trekke klarer næringspolitiske linjer, og lovendringen må gi et solid fundament for oppnå målene. Det ville være et tilbakeslag dersom nye lovgivning skulle omforme næringen til forvaltningspregede institusjoner der maksimal "melking" av vannressursene blir det eneste førende insentiv.

Østfold Energi har også, i samarbeid med 15 andre kraftselskaper, innhentet juridiske vurderinger av forslaget. Også her påpekes det mangelfulle juridiske konsekvensutredninger blant annet i forhold til Grunnloven og EØS-regelverket.

Sammenstilt med våre vurderinger er det åpenbart at lovgivende myndighet i en så kompleks sak må nedsette et offentlig utvalg for å nå frem til en robust løsning som ivaretar fellesskapets interesser og som overskuer konsekvenser. Dette er videre i tråd med utredningsinstruksen av 18. februar 2000. Vi er derfor svært tilfreds med Olje- og energidepartements konklusjon om nedsettelse av utvalg, og håper utvalget ved utforming av nytt lovverk vil ta hensyn til momenter og premisser som skissert i denne uttalelse.

2. Sammendrag

- Olje- og energidepartementets forslag til lovendring har langtrekkende konsekvenser, er lite grundig utredet og uhensiktsmessig i forhold til myndighetenes egne mål med endringene. Forslaget er så vidtgående at ledende juridisk ekspertise¹ vurderer det i strid med Grunnloven, EØS-retten og Norges forpliktelser i forhold til Den europeiske menneskerettskonvensjonen. En rekke juridiske forhold knyttet til statlig overtakelse av eiendom er ikke utredet. Det samme gjelder en rekke problemer i forhold til EØS-avtalen. Her offentliggjør departementet kun sin konklusjon om at lovendringene er uproblematisk, uten noen nærmere begrunnelse.
- Departementet begrunner forslaget om hjemfall for offentlige eiere slik: "Styrke myndighetenes langsiktige handlingsrom med hensyn til ressursforvaltning, eierskap og offentlige inntekter. Samtidig vil det legge til rette for økt effektivitet og verdiskapning i kraftsektoren." Østfold Energi mener foreslåtte endringer i industrikonsesjonsloven er lite egnet til å nå disse målene. Modellen vil tvert imot ha store negative økonomiske konsekvenser for selskapene og deres eierkommuner, samt for hele dynamikken som er nødvendig for verdiskapning og utvikling av Norges mest kapitalintensive fastlandsnæring. Samtidig finnes det alternative løsninger som kan ivareta myndighetenes mål, uten negative konsekvenser.
- Departementets forslag er tilbakeskuende, og søker å tilpasse fortidens løsninger til framtidens utfordringer. Vi må i stedet finne en løsning som ivaretar målene med hjemfallsordningen, tilpasset en ny virkelighet. Derfor er den varslede offentlige utredning et nødvendig og godt initiativ.

¹ Advokatkontorene Thommessen Krefting Greve Lund og BA-HR la fram sin utredning 8. november 2002.

- Østfold Energi håper alle involverte parter i utvalget fokuserer på målsetninger med regelverket fremfor å kjempe for egne modeller. Nasjonal ressursstyring og beskyttelse av norsk kapital var det overordnede mål da Industrikonsesjonsloven ble utformet. I dag er det mange andre hensyn som også må ivaretas. Blant annet det faktum at vi opererer i et nordisk kraftmarked der aktørene har eierinteresser på tvers av landegrensene, og hvor det nordiske kraftmarkedet har tilrevet seg en internasjonal posisjon som følge av evne og vilje til samarbeid og lovreformer. Konservering av eksisterende styringsmekanismer som er fundamentert i andre samfunnsforhold kan bremse den naturlige utviklingen av næringen.
- Før utforming av nye regler må det oppnås enighet om prinsipper og premisser. Østfold Energi mener tre forhold må ligge til grunn for ny lov: 1) verdinøytral overgangsordning fra eksisterende lov, 2) ingen negative investeringseffekter og 3) stimulerende på utviklingen av næringen.

3. Vurderinger av forslag til endringer i industrikonsesjonsloven

I dette kapittelet går vi nærmere inn i vurderingen av det forslag Olje- og energidepartementet har sendt ut til høring.

A: Juridiske vurderinger

Østfold Energi har i samråd med Energibedriftenes Landsforening og ekstern juridisk kompetanse vurdert de juridiske sidene av forslaget. På dette grunnlag mener vi forslaget har flere juridiske svakheter og uklarheter som uansett standpunkt til alternativ løsning måtte utredes langt bedre før implementering. Alternativet vil være at næringen prøver endringene for domstolen. Det må blant annet pekes på følgende to forhold:

1. Det kan reises spørsmål om forslaget er i strid med Grunnloven

Eiendomsoverføringen til staten er å sammenligne med ekspropriasjon. Sågar den største i historien. Med mindre det innrømmes erstatning vil lovverket ikke være verdinøytralt, men innebære formuesoverføring fra eksisterende eiere til stat. Grunnloven forutsetter at det i slike tilfeller skal ytes full kompensasjon. Departementet har ikke tilstrekkelig begrunnet hvorfor Grunnloven skal settes til side. Departementets standpunkt er videre i utakt med hva store deler av det ledende juridiske miljø på området har gitt uttrykk for. Juridisk ekspertise som har utredet spørsmålet på oppdrag næringen konkluderer klart:

"Det er derfor utvilsomt at de aktuelle kraftselskaper og deres eiere vil nyte fullt grunnlovsvern etter § 105 ved en tvungen avståelse av kraftanlegg mv som følge av et pålegg om hjemfall".

Den juridiske ekspertisen i advokatfirmaene Thommessen, Krefting, Greve, Lund og BA-HR vurderer det slik at et pålegg om hjemfall rettet direkte mot eksisterende konsesjonsinnehaver vil representere en tvungen avståelse av eiendom til staten som går direkte inn under § 105, som bare kan skje mot full erstatning.

Østfold Energi mener også det er kritikkverdig at departementet i sitt høringsnotat bedriver en bevisst selektiv sitering fra uttalelsen til Justisdepartementets lovavdeling, på en måte som gir et misvisende inntrykk av hva Lovavdelingen faktisk mener. Hvis departementet også hadde sitert Lovavdelingens konklusjon, ville det fremkommet klart at Lovavdelingen er usikre med hensyn til spørsmålet om kraftselskapenes erstatningsberettigelse.

2. Forholdet til EØS-retten er mangelfullt utredet

Høringsnotatet mangler en grundig vurdering av forholdet til EØS-retten. I forholdet til målsetninger med lovendringen må det være vesentlig at internasjonale krav og hensyn vurderes. Utviklingen av det nordiske og internasjonale energimarkedet tilsier at man tar hensyn utover de nasjonale. Både i forhold til intensjoner og harmonisering, og i forhold til faktiske pålegg. Således er det åpenbart mangelfullt at høringsnotatet kun inneholder en eneste setning om EØS-regelverket.

B: Økonomiske og strukturelle vurderinger

Hjemfallsinstituttet har hatt stor betydning for utviklingen av den norske kraftsektoren historisk. De siste årene har det imidlertid oppstått en debatt om hjemfallsinstituttets virkninger for den strukturelle utviklingen av norsk kraftsektor, og om ordningen er i overensstemmelse med EØS-avtalen. ESA har blant annet konkludert med at hjemfallsinstituttet er i strid med regelverket. Østfold Energi mener det må utformes en løsning som er optimal i forhold til verdinøytralitet og strukturelle konsekvenser. I det eksisterende forslag ligger det i den sammenheng flere skjevheter:

1. Hjemfallsordningen representerer verditap og et brudd med forutsetninger ved investering

Hjemfall for samtlige kraftverk etter 75 år vil medføre formuesoverføring fra nåværende kommunale og fylkeskommunale eiere til staten. Beregninger foretatt av ECON Senter for økonomisk analyse² viser at verdien av private og kommunale/fylkeskommunale verk blir redusert med mellom 4 til 8,5 milliarder kroner forutsatt 60 år til hjemfall og en diskonteringsrente/avkastningskrav på 7 og 8 %. Ved å øke tidshorisonten fra 60 til 75 år reduseres verditapet/verdioverføringen med i underkant av 3 % – og ansees marginalt. I beregningene forutsettes et relativt konservativt, dog usikkert, anslag på reell kraftpris - i gjennomsnitt 20 øre/kWh. Miljøvennlig og fornybar energi kan innenfor en så lang tidshorisont betraktes å ha betydelig potensial for høyere priser. Det vises her eksempelvis til innføringen av Grønne Sertifikater i deler av det europeiske markedet. Det er under alle mulige forutsetninger knyttet stor usikkerhet til det reelle verditapet for eksisterende eiere, men det er utvilsomt at eksisterende eiere har nedlagt betydelige ressurser for å bygge opp en næring tuftet på langsiktighet. Således er endringer av hjemfallsreglene for kommunale og fylkeskommunale kraftselskaper et brudd med forutsetninger som lå til grunn da beslutninger om nyinvesteringer og reinvesteringer ble tatt.

2. Usikkerhetsmomenter for kommunale og fylkeskommunale eiere knyttet til fortsatt eierskap og optimal formuesforvaltning

Innføring av en hjemfallsordning i tråd med Olje- og energidepartementets forslag diskriminerer ikke private aktører, og er således en tilpasning til EØS-regelverket. Men ettersom det ikke foreligger noen form for kompensasjon, ved innføring av nytt lovverk eller ved tidspunkt for hjemfall, medfører det at kommunale og fylkeskommunale eiere må foreta strukturelle og finansielle vurderinger og beslutninger ensidig basert på optimal formuesforvaltning. Målsetningen er å sikre en evigvarende kontantstrøm, som tilsvarer den man hadde før innføring av hjemfall. Det kan for eksempel medføre at kraftverk selges og at midlene settes i fond, hvorav det kun brukes av avkastningen – tilsvarende Petroleumsfondet og det såkalte "handlingsalternativet". Et alternativ er å avsette overskuddsmidler løpende til

² ECON Senter for økonomisk analyse, Rapport 20/02, Økonomiske virkninger av hjemfallsinstituttet.

et fond. Sistnevnte medfører redusert utbytte, og får således effekt på kommunenes og fylkeskommunenes disponible inntekt fra første år. Avsetningene må dessuten være høyere dersom man vurderer salg i fremtiden, nettopp for å kompensere for den reduserte verdi man får ved salg om et x antall år frem i tid. Det kan ikke utelukkes at denne type vurderinger vil legge føringer på strukturelle beslutninger, og at problemstillingene aktualiseres i perioden frem mot hjemfall.

Hvordan dette håndteres av den enkelte eier er et vanskelig å ha sterke formeninger om, men en lite optimal tilpasning grunnet eksterne forhold som for eksempel konkurransevurderinger og manglende omsettelighet av minoritetsandeler (to reelle forhold), vil medføre større formueskonsekvenser for eieren enn det man rent ut kan lese av kontantstrømvurderingene under punkt 1. Denne typen konsekvenser er ikke utredet i forslaget, og manglende evne til å se dem vitner om en lettvinhet i forhold til de alternativer eksisterende eiere faktisk kan velge mellom for å beskytte egen formue. Alternativt at departementet med regelverket ønsker kommuner og fylkeskommuner påtvunget en faktisk formuesoverføring til staten.

3. Samfunnsøkonomiske kostnader og negative næringskonsekvenser

Perioden frem mot hjemfall vil medføre en tilpasning fra eiernes side for å møte situasjonen der rettighetene til kontantstrømmen bortfaller. Det vil utvilsomt påvirke investeringsvilje og utviklingsambisjoner. Kontrollordninger og statlige tilsyn som eventuelt skal påse nødvendige vedlikehold vil være gitt en oppgave å påse at minimumsnivåer opprettholdes.

Effektivitetsprogrammer, moderniseringstiltak og muliggjørende forsøksprosjekter vil garantert bli lagt bort i god tid før hjemfall. Så også for å møte situasjonen der retten til inntektene forsvinner, men hvor gjeld og forpliktelser blir liggende hos eier. Frafall av insentiver medfører utvilsomt negative samfunnsøkonomiske konsekvenser, og vil samtidig gjøre kraftnæringen til et sted hvor det blir umulig å tiltrekke, holde på og utvikle kompetanse. Kraftnæringen vil bli en ren forvalter av statlige ressurser, og vil ikke være inspirert til selvstendig utvikling og vekst. Kraftnæringen hadde strengt tatt håpet at politikerne hadde andre målsetninger for den videre utvikling av en tradisjonsrik næring.

4. Post hjemfall uavklart

Usikkerhet som nevnt i punkt 3 og 4 blir ytterligere forsterket ved at forslaget ikke antyder hvilken løsning man ser ved hjemfall. Hvorvidt staten skal overta all produksjon eller umiddelbart auksjonere/selge den tilbake er det ikke tatt stilling til. Sistnevnte fordrer at man har eiermiljøer, men suboptimale tilspasninger som antydte under punkt 2, kan medføre at alternative innenlandske eiermiljøer blir få. Fortsatt statlig drift er trolig i strid med konkurranseregler og EØS-regelverket, så heller ikke det kan anses som en bestandig løsning. Olje- og energidepartementet kan ikke skyve slike spørsmål foran seg, men innse at en vurdering og et standpunkt er vesentlig informasjon til aktører som skal forholde seg til det norske kraftmarkedet i fremtiden. I forhold til nevnte problemstillinger faller forslaget helt igjennom.

4. Alternative modeller

Høringsnotatet fra Olje- og energidepartementet behandler alternative modeller på en overfladisk måte. Vi mener problemstillingene som skissert under kapittel 3 er av en slik karakter at de fortjener større oppmerksomhet ved utformingen av en ny lov. Åpenbart uheldige konsekvenser bør minimeres og departementet bør i større utstrekning redegjøre for den nye ordningens praktiske virke. Også en annen bemerkning bør her fremheves: *Notatet er i stor grad bygget på det historiske utgangspunktet for hjemfallinstituttet, og er i svært liten grad preget av vurderinger av aktuelle alternativer tilpasset de premisser og føringer*

næringen pr. i dag er underlagt. Tidligere nevnte juridiske betenkning fra advokatkontorene Thommessen Krefting Greve Lund og BA-HR konkluderer med at ”det er et åpenbart behov for en grundigere og mer omfattende lovutredning”.

Departementet begrunner sitt forslag med hensynet til kontroll og styring av naturressurser, men har unnlatt å utrede konsekvensene av andre modeller som sikrer disse hensyn uten inngrep i eiendomsretten. På andre områder i samfunnet hvor styring med ressursene er viktig, er kontrollen ivaretatt gjennom tilsynsvirksomhet samt konsesjons- og skattelovgivning og ikke gjennom total overtagelse av eiendomsretten til en hel industri. Selv om de direkte økonomiske konsekvensene er et område beheftet med usikkerhet som følge av blant annet ulikt syn på fremtidig prisbane, er det liten tvil om at insentiveffektene er store. Negative samfunnsøkonomiske effekter og et reelt tilbakeslag for kraftnæringens utvikling er derfor reelle effekter som må behandles med alvor, og ikke slik det nå har blitt gjort ved at departementet skyver problemene foran seg. Det bør være en selvfølge at Stortinget forelegges grundig utredede alternativer når et så viktig spørsmål skal avgjøres.

Østfold Energi understreker at vi i denne høringsuttalelsen ikke favoriserer en modell fremfor en annen. Poenget er snarere å henstille utvalget om å redegjøre nærmere for alternative modeller som er tilpasset næringens utvikling det siste tiår, som fanger næringspolitiske ambisjoner og som minimerer uheldige konsekvenser for eksisterende eiere. Vi vil derfor peke på noen alternative løsninger som bør utredes nærmere:

1. Avvikle hjemfallsinstituttet
2. Tidsbegrensede konsesjoner uten hjemfall
3. Ressurshjemfall
4. Kommunalt eierskap til ressursene
5. Eierskapsnøytralt hjemfallsinstitutt ved transaksjoner

1. Avvikle hjemfallsinstituttet

Det finnes gode argumenter for at hjemfallsinstituttet bygger på historiske premisser som ikke er gyldige i dag, her nevnes tre:

- Det aller meste av tilgjengelig norsk vannkraft var ikke bygget ut
- Norge var en fattig nasjon med mangel på kapital til utbygging i egen regi
- Man ønsket å sikre at naturrikdommene ikke kom på utenlandske hender

De to første forholdene gjelder ikke lenger: Det aller meste av norsk vannkraftpotensial er utbygget, og Norge er et land med overskudd på kapital. Når det gjelder diskriminering av utenlandske eiere, så er det forbudt ifølge EØS-retten. Derfor bør hensiktsmessigheten av hjemfallsinstituttet vurderes nøyere.

2. Tidsbegrensede konsesjoner

I andre bransjer finnes det tidsbegrensede konsesjoner, men uten hjemfall. Det er grunn til å spørre hva i dagens situasjon som gjør hjemfallsinstituttet nødvendig.

Konsesjonslovgivningen kan benyttes aktivt som kontrollinstrument og vil ivareta nasjonale interesser. Bruk av konsesjoner er dessuten svært vanlig innenfor andre industrier og næringer, og vil trolig være bedre tilpasset ordningene i andre land. Således vil konsesjoner også være mer egnet til harmonisering av regelverket, og ikke som hjemfall fremstå som et særnorsk statsinngrep.

3. Ressurshjemfall

Ressurshjemfall er en mulig modell som sikrer verdinøytralitet, samtidig som behovet for styring med naturressursene ivaretas. Denne modellen må også utredes videre, men innebærer i prinsippet hjemfall av selve fallrettigheten, men ikke av kraftverket. Målet med modellen er at myndighetene sikres kontroll med vannkraftressursene, samtidig som negative konsekvenser for eiere og selskap begrenses. Hjemfall bør i en slik modell ikke skje automatisk, men bare når Stortinget kommer til at vannfallressursen skal brukes til noe annet enn kraftproduksjon. En slik hjemfallsordning bør gjennomføres fra det tidspunktet hvor kraftverkselskapet får nye eiere.

4. Kommunalt eierskap til ressursene

Et fjerde alternativ er å verne nasjonale interesser gjennom å innføre hjemfallsordningen med kommuner og fylkeskommuner som "konsesjonsgiver". Således vil salg til private aktører, norske eller utenlandske, være av tidsbegrenset karakter. Hjemfall bør skje fra det tidspunkt det kraftproduserende foretak selges. Ordningen medfører ingen verdioverføring fra kommune til stat, men mange av de negative insentiveffektene på overtakers hånd vil fremdeles være gjeldende.

5. Eierskapsnøytralt hjemfallsinstitutt ved transaksjoner

Det såkalte transaksjonsalternativet som er lansert av Kommunenes Sentralforbund innebærer at hjemfallsinstituttet trer i kraft for aktører som i fremtiden kjøper kraftanlegg, fra det tidspunktet transaksjonen gjøres.

Denne modellen motvirker et salgspress på kommunale og fylkeskommunale eiere. Hjemfall regnet fra lovens ikrafttredelse, slik departementet foreslår, vil innebære at verdien av anleggende reduseres, og blir stadig mindre verdt fram mot hjemfall. Med departementets modell vil de kommuner og fylker som ønsker å selge bli stimulert til å gjøre det så raskt som mulig, for å realisere størst mulig verdi.

Transaksjonsmodellen favoriserer de kommuner og fylker som ønsker å eie og utvikle sine kraftverk.

5. **Premisser for god løsning**

Østfold Energi uttrykker tilfredshet med at Olje- og energidepartementet har fattet beslutning om å nedsette et offentlig utvalg for å utrede hjemfallslovgivningen nærmere. Vi henstiller utvalget medlemmer om å legge kampen om eksisterende modeller til side. Det viktigste for utvalget er at det løfter blikket fra modellskisser og fokuserer på hva man ønsker å oppnå med lovgivningen. Det er her det eksisterende forslag etter vår mening har bommet. Vi håper følgende premisser blir lagt til grunn for utvalgets arbeid:

1. Verdinøytralitet

Verdier som er bygget opp av lokale instanser bør ikke automatisk og ukompensert overføres til staten. Det er i strid med folks oppfatning av lokalt selvstyre og lokal kontroll at kommunale midler som er investert i kraftproduksjon skal overføres til staten uten kompensasjon.

2. Nøytral investeringseffekt

En ny lovgivning må ikke påvirke insentivstrukturer og hindre en naturlig investeringsutvikling i kraftverkene.

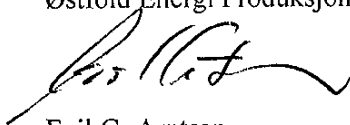
3. Næringspolitisk stimulerende

Liberaliseringen av energilovgivningen på 1990-tallet har åpnet nye muligheter for en tradisjonsrik næring. Mulighetene for å videreutvikle kompetanse og fokus på miljøvennlig industri må ikke forhindres av statlige reguleringer og et lovverk der det blir førende å betrakte vannkraftproduksjon som en "melkeku" for staten. Næringen og dens eiere må stimuleres til utvikling og verdiskapning, ikke pasifiseres til påholdne forvaltere av statlige ressurser.

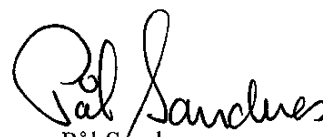
6. **Avslutning**

Østfold Energi mener inngrepet i eiendomsretten er det mest uakseptable i det forslag Olje- og energidepartementet har fremlagt. Både juridiske, økonomiske, prinsipielle og etiske forhold taler i mot en slik utforutsigbar lovendring. Vi håper utvalget tar hensyn til dette og til de forhold som for øvrig er skissert i kapittel 5 ved utforming av ny lov. Bare således kan lovgiverne komme frem til en løsning som sikrer nasjonal kontroll over evigvarende ressurser, uten at dette går på bekostning av "økt effektivitet og verdiskapning i kraftsektoren".

Vennlig hilsen
Østfold Energi Produksjon AS

Egil G. Arntsen
styreleder

Pål Sandnes
adm.direktør